

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

13724 *Reial decret llei 17/2013, de 27 de desembre, pel qual es determina el preu de l'energia elèctrica en els contractes subjectes al preu voluntari per al petit consumidor en el primer trimestre del 2014.*

El juliol de 2013 es va iniciar la tramitació d'un paquet normatiu que afecta fonamentalment la part regulada de les activitats destinades al subministrament elèctric. A més, el Govern està treballant en la reforma del funcionament del mercat de producció per tal de garantir més transparència, competència i liquiditat en la fixació dels preus del subministrament elèctric.

L'existència d'un mercat competitiu i els mecanismes adequats de formació del preu són imprescindibles per assegurar que l'adquisició d'energia elèctrica per part dels consumidors s'efectua amb les degudes garanties de competència i transparència.

L'article 17 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, regula els aspectes relatius als preus voluntaris per al petit consumidor i tarifes d'últim recurs. Així, es defineixen els preus voluntaris per al petit consumidor com els preus màxims que poden cobrar els comercialitzadors que, segons el que preveu el paràgraf f) de l'article 6, assumeixin les obligacions de subministrament de referència, als consumidors que, d'acord amb la normativa vigent, compleixin els requisits perquè els siguin aplicables.

Així mateix, es defineixen les tarifes d'últim recurs com els preus aplicables a categories concretes de consumidors d'acord amb el que disposen la Llei esmentada i la seva normativa de desplegament. S'estableix que les tarifes d'últim recurs s'han d'aplicar als consumidors que tinguin la condició de vulnerables, i a aquells que, sense complir els requisits per a l'aplicació del preu voluntari per al petit consumidor, transitòriament no disposin d'un contracte de subministrament en vigor amb un comercialitzador en mercat lliure.

El preu voluntari al petit consumidor substitueix les tarifes d'últim recurs existents fins a l'aprovació de la nova llei, la regulació de les quals s'establia tant al Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, com a l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix el mecanisme de traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica i el procediment de càlcul i estructura de les tarifes d'últim recurs d'energia elèctrica. En aquest moment encara hi ha més de 16 milions de consumidors acollits a la tarifa d'últim recurs.

L'article 7 del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, pel qual es regula la posada en marxa del subministrament d'últim recurs en el sector de l'energia elèctrica, fixa la metodologia de càlcul i revisió de les tarifes d'últim recurs, i disposa en aquest sentit que el ministre d'Indústria, Energia i Turisme ha de dictar les disposicions necessàries per a l'establiment d'aquestes tarifes d'últim recurs i determinar-ne l'estructura de manera coherent amb els peatges d'accés.

L'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix el mecanisme de traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica i el procediment de càlcul i estructura de les tarifes d'últim recurs d'energia elèctrica, desplega les previsions de l'article 7 del Reial decret 485/2009, de 3 d'abril, que estableix l'estructura de les tarifes d'últim recurs aplicables als consumidors de baixa tensió amb potència contractada fins a 10 kW, i els peatges d'accés corresponents.

Així mateix, fixa el procediment de càlcul del cost de producció d'energia elèctrica que han d'incloure les anteriors tarifes d'últim recurs, que actualment passen a ser els preus voluntaris al petit consumidor d'acord amb la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric. L'article 17.2 d'aquesta Llei assenyala que el cost de producció s'ha de determinar

prenent com a base els mecanismes de mercat tenint en compte el preu mitjà que preveu el mercat de producció durant el període que es determini per reglament i que és revisable de manera independent al de la resta de conceptes del preu voluntari per al petit consumidor.

Fins a dia d'avui, aquest cost de producció s'ha estimat a partir del mètode de càlcul que preveu la normativa d'aplicació prenent com a referència el resultat de la subhasta que se celebrava a aquest efecte. Aquestes subhastes, anomenades subhastes CESUR, es regulen a l'Ordre ITC/1601/2010, d'11 de juny, per la qual es regulen les subhastes CESUR a què es refereix l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, als efectes de determinar el cost estimat dels contractes majoristes per al càlcul de la tarifa d'últim recurs.

Aquest és un mecanisme de contractació a termini, actualment per a un horitzó trimestral, en el qual participen els comercialitzadors d'últim recurs com a adquirents d'energia elèctrica per al subministrament als consumidors acollits a la tarifa d'últim recurs referida.

El 19 de desembre de 2013 es va celebrar la vint-i-cinquena subhasta CESUR, en la qual el cost dels contractes majoristes amb lliurament en el bloc de base per al primer trimestre de 2014 va ser de 61,83 euros/MWh, i el cost dels contractes majoristes amb lliurament en el bloc de punta per al primer trimestre de 2014 va ser de 67,99 euros/MWh. Aquests resultats determinaven per al producte base, que té més ponderació en el càlcul del preu voluntari per al petit consumidor, un increment de gairebé el 30 per cent respecte del trimestre anterior, situació que no s'havia produït mai en el passat.

Tant l'article 6 de l'Ordre ITC/1601/2010, d'11 de juny, com l'article 14.1 de l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, estableixen que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència, com a entitat supervisora de les subhastes, ha d'emetre, en el termini de 24 hores des de la finalització de la subhasta, un pronunciament sobre la validació dels resultats. En el compliment d'aquestes previsions normatives, el 20 de desembre de 2013, es va emetre un pronunciament pel qual es declarava que no era procedent validar els resultats de l'esmentada vint-i-cinquena subhasta CESUR a la vista de les consideracions següents:

«– Un volum qualificat agregat abans d'iniciar-se la subhasta inferior en un 11,5% al d'altres subhastes amb volum subhastat similar (22a i 24a CESUR), la qual cosa llança una ràtio d'elegibilitat (volum qualificat/volum subhastat) un 10,4% inferior a la de les subhastes esmentades.

– Retirades de volum agregat per ronda superiors en termes relatius a les esdevingudes en les subhastes 22a i 24a, en especial a la primera ronda (superior en un 55% a la mitjana de les retirades en la primera ronda de les subhastes esmentades).

– Un coneixement per part dels agents, en rondes molt primerenques, de l'excés d'oferta en trams inferiors al tram cec (superior al 200% d'excés). Concretament, per primera vegada en finalitzar la ronda 3 els agents van saber que tenien un excés d'oferta inferior al 200%, de manera que saltaven dos trams fins al rang de 150-175% d'excés, cosa que no s'havia produït abans del final de la ronda 5 en les subhastes celebrades des de 2010.

– Com a conseqüència, la 25a subhasta ha finalitzat a la ronda 7, de manera que ha estat la ronda de tancament més primerenca de totes les subhastes CESUR celebrades, que en cap cas van tancar abans de la ronda 12.

Així mateix, el preu del producte base resultant de la subhasta CESUR (61,83 €/MWh) ha assolit diferències superiors a un 7% respecte a les referències de preus dels contractes equivalents en els mercats OTC (57,67 €/MWh) i OMIP (57,55 €/MWh) el dia anterior a la subhasta. Aquesta diferència entre el preu del producte base subhastat a CESUR i les referències dels mercats a termini ha estat la més elevada de les registrades en les últimes deu subhastes, el diferencial de les quals no va superar en cap cas el 2%.

Aquest organisme ha de dur a terme una investigació ulterior d'aquestes circumstàncies i de les altres concurrents.

Adicionalment, tot això s'emmarca en un context de preus elevats en el mercat al comptat d'electricitat. En concret, des del dia 2 de desembre de 2013, els preus al mercat majorista al comptat s'han incrementat fins a assolir els 80-90 €/MWh, i han arribat a nivells no registrats en el mercat ibèric d'electricitat (MIBEL), zona espanyola, des de l'any 2002, cosa que ha representat un increment d'un 60-70% respecte a la setmana anterior en què el preu se situava a l'entorn dels 50 €/MWh. Aquest marc es produeix en el context següent:

- Un escenari de producció eòlica reduïda que s'ha mantingut durant tres setmanes. En concret, al desembre, la producció eòlica ha estat un 30% inferior al mateix període de l'any anterior. Respecte al mes de novembre, la producció eòlica ha estat un 49% inferior en valor mitjà diari.

- Una indisponibilitat elevada d'algunes centrals de generació, que ha assolit el mes de desembre més de 6.000-8.000 MW indisponibles, quan en el mateix període de l'any anterior es van registrar 2.000-4.000 MW. En concret, en el període analitzat s'han indisposat fins a 4 grups nuclears (dels 8 existents), per una potència de fins a 3.510 MW, un 46% de la potència nuclear instal·lada en el sistema elèctric espanyol, entre 541 i 2.367 MW d'instal·lacions de carbó, entre 1.215 i 2.410 MW d'instal·lacions de cicle combinat de gas, i entre 1.215 i 2.361 MW d'instal·lacions hidràuliques.

- Una demanda elevada d'electricitat i una demanda elevada de gas natural convencional, motivat per reduïdes temperatures registrades en aquest període.

Tot això ha provocat el funcionament de centrals de gas que prèviament era pràcticament nul, i s'ha produït un canvi en la tecnologia marginal passant del carbó al gas natural. Aquest canvi de tecnologia marginal ha suposat un increment de costos d'un 50%. Adicionalment, l'escassetat de gas natural a la península ibèrica ha comportat un increment dels preus de gas en aquesta zona d'un 16% el desembre respecte al mes anterior.

Tenint en compte que el primer trimestre és habitualment un període d'alta producció eòlica (estimat en termes mitjans en un 20% superior a desembre 2013) i de reduïda indisponibilitat (entre 4.000 i 6.000 MW menys que el desembre), es considera que l'escenari registrat en el mercat al comptat durant el mes de desembre no hauria de ser directament extrapolable al primer trimestre de 2014, en particular a les referències dels mercats a termini amb venciment en el període esmentat.

En vista d'aquest context, la Sala de Supervisió Reguladora de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència ja havia obert un procés d'informació prèvia amb data 10 de desembre de 2013, amb l'objecte d'analitzar els moviments inusuals en els preus del mercat elèctric.»

Respecte d'això, s'ha d'assenyalar que amb data d'11 de desembre de 2013, el secretari d'Estat d'Energia va remetre un escrit al president de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència en què se sol·licitava una anàlisi dels preus del mercat peninsular majorista al comptat d'electricitat en l'últim mes, així com el comportament dels agents d'aquest.

L'article 14.1, *in fine*, de l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, estableix que, en el cas que la subhasta d'un producte CESUR es declari no vàlida, aquesta queda anul·lada a tots els efectes i la Secretaria d'Estat d'Energia ha de determinar que el preu resultant d'aquesta no s'ha de considerar en la determinació del cost estimat dels contractes majoristes.

Per això, i per la Resolució de 20 de desembre de 2013, de la Secretaria d'Estat d'Energia, s'ha determinat que el preu resultant de la vint-i-cinquena subhasta CESUR convocada per la Resolució de 20 de novembre de 2013, de la Secretaria d'Estat d'Energia, no s'ha de considerar en la determinació del cost estimat dels contractes majoristes, en haver quedat anul·lada a tots els efectes.

Tanmateix, l'article 14 esmentat preveu únicament, a l'apartat 5, el procediment que s'ha de seguir en el cas que s'hagi determinat que el preu d'una subhasta CESUR per a

contractes en punta no es consideri en la determinació del cost estimat dels contractes majoristes, però no quan, com és el cas, aquesta declaració afecti tant el preu per als contractes en punta com el preu per als contractes en base, sense que aquesta llacuna legal es pugui resoldre amb la integració analògica o per extensió de la de resta de previsions que conté aquesta norma.

Evidenciada l'existència d'aquesta llacuna legal, el mateix dia 20 de desembre de 2013 es va sol·licitar a la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència l'elaboració d'una proposta per a l'establiment d'un procediment que permeti, ateses les circumstàncies indicades, la determinació del preu de l'electricitat a partir de l'1 de gener de 2014. Aquesta sol·licitud va merèixer resposta el 26 de desembre de 2013, mitjançant una proposta del Ple de la Comissió esmentada, en la qual es conclou: «Aquesta Comissió considera que, amb la finalitat d'evitar qualsevol impacte distorsionador en el mercat detallista, s'hauria de plantejar la implementació d'un mecanisme transitori, que permetés defugir l'efecte de no haver considerat vàlid el preu resultant de la subhasta CESUR. En tot cas, aquest mecanisme s'hauria d'aplicar en el mínim temps possible, i només fins que no es disposi d'un procediment definitiu que assegurï la competència i l'estabilitat».

Atès que el preu voluntari per al petit consumidor s'ha de fixar necessàriament amb anterioritat a l'1 de gener de 2014, l'escàs lapse de temps disponible des de l'adopció de la resolució de la Secretaria d'Estat d'Energia i, encara més, des de la recepció de la proposta que es va requerir a la Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència, fa impossible que es pugui subvenir a aquesta omisió normativa d'acord amb els mecanismes ordinaris d'elaboració de disposicions reglamentàries. Amb tot això es fa patent la necessitat imperiosa i urgent d'aprovar, per mitjà d'aquest Reial decret llei, el mecanisme per determinar el preu dels contractes majoristes que s'ha d'utilitzar com a referència per a la fixació del preu voluntari per al petit consumidor a partir de l'1 de gener de 2014 i per al primer trimestre d'aquest exercici.

En l'elaboració d'aquest Reial decret llei s'ha tingut en compte l'informe esmentat de la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència per a l'establiment del procediment que permeti la determinació d'un preu de l'energia de conformitat amb criteris objectius de mercat per a la seva aplicació a partir de l'1 de gener de 2014 i durant el primer trimestre. Així mateix, s'hi conclou el següent:

«En aquest sentit, es considera que el mecanisme transitori hauria de respectar, en la mesura que sigui possible, la fixació de preus que preveu el mecanisme vigent en l'actualitat, sense alterar les expectatives de cobertures dels comercialitzadors lliures. Per a això, atès que no és possible utilitzar la referència de la CESUR, es podrien utilitzar com a referències altres mercats a termini on es cotitzessin els mateixos productes subhastats en la CESUR, és a dir el Q1-14 per al primer trimestre, i el Qn-14, per a trimestres successius, que en tot cas, mai no haurien de superar els quatre trimestres.

La implementació d'aquest últim mecanisme suposaria un increment del component d'energia de la TUR d'entre un 2,9% i un 1,4% en funció dels mesos de negociació que es consideressin per al càlcul del Q1-14, comparat a l'increment del 10,9% resultant de la vint-i-cinquena subhasta CESUR.

Atès que els CUR no comptarien amb cap cobertura per al Q1-14, en no haver-se procedit a la validació de la subhasta CESUR, seria necessari introduir algun sistema de cobertura alternatiu, que eliminés qualsevol risc al CUR.»

De conformitat amb el criteri manifestat en l'informe, aquest Reial decret llei, i de manera transitòria, estableix el procediment per a la determinació del cost estimat dels contractes majoristes i considera l'alternativa d'utilitzar com a referència de preu altres mercats a termini on es cotitzen els mateixos productes subhastats en la CESUR i, en concret, les referències de preus públics de l'Operador el Mercat Ibèric a Termini (OMIP) en els sis últims mesos de negociació disponibles per al cas del Q1-14. El motiu pel qual s'opta per utilitzar aquest període de cotització és per reduir l'efecte de la volatilitat en els preus de les últimes setmanes, situació que la Comissió Nacional dels Mercats i la Competència considera que té una certa singularitat i no és representativa.

Per tant, en aplicació d'aquest mecanisme es fixa un preu per al primer trimestre de 2014 de 48,48 €/MWh per al producte base i de 56,27 €/MWh per al punta. Aquest preu s'aplica al càlcul del preu voluntari per al petit consumidor per a tots els consumidors que s'hi acullin.

D'altra banda, respecte al mecanisme que permeti la cobertura de les CUR, l'informe esmentat planteja dues alternatives:

«– És el sistema de liquidacions que efectua la cobertura a través del sistema de liquidacions de les activitats regulades.

– Els desviaments entre el preu reconegut en la TUR i el preu del mercat són reconeguts en la fixació del preu de la TUR de l'exercici següent.»

La Comissió Nacional dels Mercats i de la Competència considera que amb la segona alternativa «s'eviten els desavantatges associats a l'opció de cobertura a través del sistema», com ara introduir en la liquidació de les activitats regulades una distorsió que pugui donar origen a un dèficit, i que el procediment esmentat es pugui considerar com una ajuda d'estat a les comercialitzadores de referència.

En conseqüència, s'estableix el mecanisme que permeti la cobertura de les comercialitzadores de referència, reconeixent els desviaments entre el preu voluntari per al petit consumidor i el preu del mercat en la fixació del preu voluntari per al petit consumidor en el període següent. Les diferències de preus, positives o negatives, s'han d'incorporar, si s'escau, en el càlcul del cost de l'energia en el preu voluntari al petit consumidor del període següent.

D'altra banda, el diferent calendari de tramitació parlamentària de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, i de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, ha fet que les dues normes continguin regulacions que no són compatibles entre si.

Així, la disposició final vint-i-novena de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, modificant en aquest aspecte la regulació de la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2013, preveia l'aplicació a la cobertura de costos del sistema elèctric destinat a energies renovables una quantitat equivalent de la recaptació corresponent a l'Estat dels ingressos derivats de la Llei 15/2012, de 27 de desembre, de mesures fiscals per a la sostenibilitat energètica.

No obstant això, en les últimes fases de la tramitació parlamentària de la Llei del sector elèctric, es va introduir una esmena que modificava aquesta disposició addicional cinquena i hi incloïa expressament l'aplicació de l'import total d'aquesta recaptació a la cobertura de costos del sector elèctric, amb la qual cosa es va necessitar per tant ajustar la Llei de pressupostos generals de l'Estat a aquesta última fórmula. La necessitat i la urgència d'adoptar aquesta mesura és evitar que el diferent calendari d'entrada en vigor de totes dues normes pugui determinar que la regulació que ha de prevaler, la de la Llei del sector elèctric, es pugui quedar afectada en la seva vigència per l'entrada en vigor l'1 de gener de la Llei de pressupostos generals de l'Estat per a 2014.

Per tot el que s'ha dit anteriorment, en l'adopció del conjunt de mesures que s'aproven a continuació concorren les exigències de necessitat extraordinària i urgent que requereix l'article 86 de la Constitució espanyola de 27 de desembre de 1978.

Necessitat extraordinària i urgent derivada de les raons ja esmentades, juntament amb la protecció necessària dels interessos generals, la tutela especial dels quals està encomanada al Govern i en què la vigència immediata és imprescindible perquè pugui tenir eficàcia a partir de l'1 de gener de 2014 i per al primer trimestre, data en què és necessari l'establiment del nou preu voluntari per al petit consumidor, denominat anteriorment tarifa d'últim recurs.

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució, a proposta del ministre d'Indústria, Energia i Turisme, i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 27 de desembre de 2013,

DISPOSO:

Article 1. Determinació del cost de producció d'energia elèctrica que s'ha de considerar en el preu voluntari per al petit consumidor.

Als efectes del càlcul del preu voluntari per al petit consumidor que s'ha d'aplicar durant el primer trimestre de l'any 2014, així com per a la determinació del cost de producció d'energia elèctrica que, d'acord amb el que disposa l'article 17.2 de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, s'ha d'incloure en el càlcul, cal atènyer-se al que disposa el capítol IV de l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix el mecanisme de traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica i el procediment de càlcul i estructura de les tarifes d'últim recurs d'energia elèctrica, amb les particularitats següents:

- a) La determinació del cost estimat dels contractes majoristes s'ha d'efectuar tenint en compte les referències de preus públics de l'Operador el Mercat Ibèric a Termini (OMIP) corresponents a la cotització dels contractes Q1-14 en base i en punta en els sis últims mesos de negociació disponibles en la data d'aprovació d'aquest Reial decret llei.
- b) En el càlcul del cost de l'energia al mercat diari CEMDp,k que s'ha de considerar en el càlcul del preu voluntari per al petit consumidor d'acord amb la metodologia que estableix l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, es pren el valor per al primer trimestre de l'any 2014, en aplicació del paràgraf a), de 48,48 €/MWh per a CCbase i de 56,27 €/MWh per a CCPunta, tots dos definits a l'article 10 de l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny.

Article 2. Mecanisme de cobertura dels comercialitzadors de referència.

1. Als comercialitzadors de referència se'ls ha d'aplicar un mecanisme de cobertura basat en la liquidació per diferències de preus, per un màxim igual a les quantitats destinades al subministrament de consumidors a preu voluntari per al petit consumidor durant el primer trimestre de l'any 2014.

2. El preu que s'ha aplicar a cada comercialitzador de referència ha de ser la mitjana dels preus de cada producte base o punta d'acord amb el paràgraf b) de l'article 1, ponderats per les quantitats de cada producte que hagi sol·licitat el comercialitzador d'acord amb el que estableix la disposició addicional quarta.2 de l'Ordre ITC/1659/2009, de 22 de juny, per la qual s'estableix el mecanisme de traspàs de clients del mercat a tarifa al subministrament d'últim recurs d'energia elèctrica i el procediment de càlcul i estructura de les tarifes d'últim recurs d'energia elèctrica i destinades al subministrament a consumidors acollits al preu voluntari per al petit consumidor.

3. La liquidació s'ha d'efectuar de la manera següent:

a) Quan la diferència en cada hora entre el preu que s'ha d'aplicar d'acord amb l'apartat 2 d'aquest article i el preu horari del mercat diari, els dos preus en €/MWh, sigui positiva, s'ha d'efectuar una anotació de pagament per al comercialitzador de referència corresponent a l'import que resulti de multiplicar les quantitats sol·licitades pels comercialitzadors de referència, i destinades al subministrament a consumidors acollits al preu voluntari per al petit consumidor, en cada hora per la diferència de preu.

b) En cas que la diferència de preus resulti negativa, s'ha d'efectuar una anotació de cobrament a favor del comercialitzador de referència per l'import resultant del càlcul anterior.

c) Una vegada finalitzat el període trimestral d'aplicació d'aquest mecanisme, s'ha d'efectuar un càlcul final de les quantitats resultants per a cadascun dels comercialitzadors de referència.

d) La quantia de les quantitats resultants s'ha d'incorporar, si s'escau, en el càlcul del preu voluntari al petit consumidor del període següent. Posteriorment s'ha de procedir a la realització de les regularitzacions oportunes de les quantitats corresponents a cada comercialitzador de referència.

4. Sense perjudici de les facultats de supervisió de la Comissió Nacional del Mercat de Valors sobre aquests productes que l'òrgan encarregat de les liquidacions del sector elèctric ha de liquidar per diferències de preus, directament o a través d'un tercer, s'ha de fer el càlcul, la gestió, la liquidació, la facturació i la gestió de cobraments i pagaments dels productes assignats.

Aquest òrgan ha d'informar mensualment la Secretaria d'Estat d'Energia de l'evolució dels saldos a cada mes. Per dur a terme aquesta funció, l'òrgan encarregat de les liquidacions pot sol·licitar a l'Operador del Mercat Ibèric d'Energia-Pol Espanyol, a Xarxa Elèctrica d'Espanya, com a operador del sistema i als comercialitzadors de referència, tota la informació que consideri necessària per a l'exercici de les funcions que se li encarreguen, amb el format i en els terminis que consideri convenients.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

1. Es deroguen totes les normes del mateix rang o inferior en tot el que contradiguin o s'oposin al que disposa aquest Reial decret llei.

2. En particular, i amb efectes de l'1 de gener de 2014, es deroga el Reial decret 302/2011, de 4 de març, pel qual es regula la venda de productes a liquidar per diferència de preus per determinades instal·lacions de règim especial i l'adquisició pels comercialitzadors d'últim recurs del sector elèctric.

Disposició final primera. *Títol competencial.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empara de l'article 149.1.13a i 25a de la Constitució, que atribueixen a l'Estat competència exclusiva en matèria de bases i coordinació de la planificació general de l'activitat econòmica i bases del règim energètic i miner, respectivament.

Disposició final segona. *Habilitació normativa i desplegament reglamentari.*

Es faculta el Govern i el ministre d'Indústria, Energia i Turisme per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'execució del que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014.*

La disposició final vint-i-novena.u de la Llei 22/2013, de 23 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2014, queda redactada en els termes següents:

«U. Per al càlcul de les aportacions al finançament del sector elèctric, s'ha d'aplicar el que disposa la disposició addicional cinquena de la Llei 17/2012, de 27 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a 2013, segons la redacció que en fa la disposició addicional setzena de la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric.»

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 27 de desembre de 2013.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
MARIANO RAJOY BREY